



BUDA-PEȘTA

17 Martiu.

29 Martiu.

Va eși Domineca.

Redact.: strad'a iernei nr. 1.

Nr. 11.

Anulu X.

1874.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

Cuculu si Turturic'a.

Cuculu.

Culce turturica,
Dalba paserica!
Hai sè ne iubimu,
Sè ne dragostimu,
La nouri la sóre,
In frundi la recóre,
La stele la luna,
Cantandu impreuna.

Turturic'a.

Pentru Dumnia ta,
Eu n'asiu dîce : bá!
Dar dîcu si dîcu bá,
Pentru maica-ta,
Cà-i banuitória
Si farmecatória,
Ea mi-a banuí,
De te-oiu prè iubi,
Si m'a farmecá,
De te-oiu desmerdá!

Cuculu.

Draga turturica,
Pasere dalbica,
Nu-mi fii dusmanica,

Vér'a cà ne 'ndémna
Si frundi'a ne chiama,
Sè ne dragostimu,
Si sè ne iubimu!

Turturic'a.

Bá, cucule, bá!
Nu te-oiu ascultá,
Da-mi tu buna pace,
Cà dieu m'oiu preface:
Azimióra 'n vétra,
Cu lacremi udata,
Si de focu uscata,
De toti lapedata.

Cuculu.

Ori cum te-i preface,
Totu nu ti-oiu dá pace,
Cà si eu m'oiu face.
Unu micu vatavelu,
Frumosu subtîrelu
Si 'n focu oiú intrá
De te-oiu sarutá,
Si te-oiu coperí,
De focu te-oiu ferí,
Incâtu chiar de sila
Déca nu de mila,

Tu me-i indragi,
Si ne vomu iubi.

Turturic'a.

Eu n'asiu dice, bá!
Pentru Dumnia ta,
Dar cumplitu mi-e téma
De cumplit'a-ti mama
Cà-i banuitória,
Si farmecatória.
De câtu m'a mustrá,
Cà te-oiu desmerdá,
Si mi-a banui
Cà te-oiu pré iubi,
M'oiu face mai bine,
Ca sè scapu de tine:
Trestióra 'n balta
Subtire si nalta.

Cuculu.

Ori cum te-i preface,
Totu nu ti-oiu dá pace,
Cà si eu m'oiu face:
Unu micu ciobanasiu,
Din flueru doinasiu,
Si-oiu cautá prin balta
O trestia nalta,
Si câtu te-oiu vedé,
Pe locu te-oiu taiá,
Si 'n tine-oiu cantá
Si te-oiu sarutá.

Turturic'a.

Ba, cucule bá,
Nu te-oiu ascultá,
Porumbacule,
Frumosielule,
Pestrisiorule,
Dragusiorule,
Sciu cà mi-ar fi bine
Sè fiu totu cu tine
Dar maica ta-i rea
Si decátu cu ea
M'oiu face mai bine,
Cu gandulu la tine:
Iconitia mica
Intr'o biserica.

Cuculu.

Ori cum te-i preface,
Totu nu ti-oiu dá pace,
Cà si eu m'oiu face:
Unu micu dascalasiu

La celu santu locasiu,
Si pe la icóne
Oiu duce plocóne,
Si m'oiu inchiná,
Si le-oiu sarutá,
De luni, care pica
Pana dumineca.
Èr candu te-oiu zarí,
Astu-felu ti-oiu graí:
Santa iconica,
Fà-te paserica,
Ca sè ne iubimu,
Sè ne dragostimu,
La nuori la sóre,
In frundi la recóro
La stele la luna
In veci impreuna.

Din culegerca dlui

V. Alesandri.

Barbatulu uritu.



rite, urite,
Du-te la oi, du-te,
Intr'unu vèrfu de munte,
Si-acolo te-ascunde;
Intr'o silha verde,
Si-acolo te perde!
Du-te si-mi dà pace,
Cu tine nu-mi place
Mai multu sè traiescu,
Sè me chinuescu,
Si sè-mi amarescu
Animiór'a mea,
Serman'a de ea,
Si-alu meu sufletielu,
Sermanulu de elu;
Cà-ci traiulu cu tine,
Vaiu si amaru de mine!...
Eu am socotitu
Candu m'am logoditu,
Cà cu mintea mea
De sotiu mi-oiu luá:
Spiculu grâului,
Cinstea tîrgului.
Dar vai me 'nsielai,
Cà-ci eu mi-luai:
Spiculu secării,
Uritulu tierii;
Neghin'a coa rea,
Ce n'o potu mancă,
Nice aruncá,

Nici alteia dá.
 Te luai pe tine,
 Urite de lume!
 Si c'uritul tu
 Ce sè me facu eu? "
 — Fa-te ce-i voi,
 Cà totu a mea-i fi."
 — Urite, urite,
 Du-te la oi, du-te,
 Intr'unu vèrfu de munte,
 Si-acolo te-ascunde;
 Intr'o silha verde,
 Si-acolo te perde,
 Si-mi dà buna pace,
 Cà eu, dieu, m'oiu face
 De uritulu teu,
 Colo 'ntr'unu paríu:
 Mréna de-apa lina,
 Josu la radecina."
 — Fà-te ce te-i face,
 Cà si eu m'oiu face
 Dar unu pescarelu
 Tineru, voinicelu,
 Si totu mi-oiu cautá
 Unde mi-oiu aflá:
 Mréna de-apa lina,
 Josu la radecina;
 Si mi te-oiu aflá,
 Si 'n mani te-oiu luá,
 Si te-oiu sarutá;
 Totu vei fi a mea,
 Nu a altuia."
 — Urite, urite,
 Du-te la oi, du-te,
 Intr'unu vèrfu de munte,
 Si-acolo te-ascunde;
 Intr'o silha verde,
 Si-acolo te perde!
 Cà de nu-mi dai pace,
 Eu, dieu, cà m'oiu face:
 Mladitia de ulmu,
 Josu pe langa drumu!
 — Fà-te, ce te-i face,
 Totu nu ti-oiu dá pace,
 Cà si eu m'oiu face
 Unu cararusielu
 Tineru, sprintenelu,
 Si totu mi-oiu cautá,
 Unde mi-oiu aflá:
 Mladitia de ulmu
 Josu pe langa drumu,
 Si eu te-oiu aflá,
 Si mi te-oiu taiá,
 Si mi te-oiu luá,
 Totu vei fi a mea,

Nu a altuia."
 — Urite, urite,
 Du-te la oi, du-te,
 Intr'unu vèrfu de munte,
 Si-acolo te-ascunde;
 Intr'o silha verde,
 Si-acolo te perde;
 Du-te si-mi dà pace,
 Cà de nu, m'oiu face,
 De uritulu teu
 Langa unu períu:
 Mladitia de socu
 La capetu de podu."
 — Fà-te, ce te-i face,
 Totu nu ti-oiu dá pace,
 Cà si eu m'oiu face
 Dar unu ciobanasiu
 Din flueru doinasiu,
 Si totu mi-oiu cautá,
 Unde mi-oiu aflá:
 Mladitia de socu
 La capetu de podu;
 Si mi te-oiu aflá,
 Si mi te-oiu taiá,
 Fluera mi-oiu formá:
 Fluerasiu de socu,
 Cu rostulu de focu,
 Cu gauri de zeze,
 Sè cante cu gele,
 Inimiórei mele.
 Si vei fi a mea,
 Nu a altuia."
 — Urite, urite,
 Du-te la oi, du-te,
 Cà decátu cu tine,
 M'oiu face mai bine:
 Flóre galbena
 In cea tiarina!"
 — Fà-te, ce te-i face,
 Totu nu ti-oiu dá pace,
 Cà si eu m'oiu face;
 Dar unu cosasielu
 Mandru, voinicelu,
 Tare harnicelu;
 Cós'a mi-oiu luá,
 Si totu mi-oiu cautá,
 Unde mi-oiu aflá:
 Flóre galbena
 In cea tiarina,
 Si eu te-oiu gasi,
 Si mi te-oiu cosi,
 La sór' te-oiu uscá,
 In palmi te-oiu frecá,
 In ventu te-oiu suflá,

Si nu-i fi a mea,
Nici a altuia !"

Din culegerea dlui

S. Fl. Marianu.

O drama fatala.

— Istoria adeverata. —

Pucine tieri sunt in lume, unde pasiunile politice sè jòce unu rolu asié de infricosiatu si asié de periculosu pentru tiéra, ca Romanf'a.

Ací partile politice si-impingu luptele loru fara crutiare pe tóte terenurile, încâtu amu poté dîce, cà tóta tiér'a e impartîta in dóue parti, cari purure si-facu resboiu.

Resultatul acestoru inversiunàri politice este in mare parte si istori'a, care s'a terminatu la 25 nov., anulu trecut, in padurea de la Fontainebleau, atâtu de tragicu.

Voiu povestî-o pe scurtu, asié cum am cettitu-o prin diuarie, si nu voi adauge nimica de la mine.

*

Abié este in Romanf'a nume mai uritu, decâtu numirea de „fanariotu.“ Istori'a trecutului ni esplica de ajunsu caus'a acestei ure, care in adeveru e justa si nu se va sterge nici odata din mintea si anim'a Romanului.

Lupt'a intre indigeni si fanarioti nu se va stinge in veci, cà-ci nu se póte ca oleiulu sè nu ésa in apa.

Eroulu acestei intemplàri, — principele Sutzo, fu nascutu la Atena. Dinsulu dara este unu fanariotu, unu grecu alu decadintiei.

La 1855 elu merse la Paris, a-si face studiile clasice. Facute aceste, facu o scurta calatoriá in Grecia, spre a-si regulá nesce afaceri particulare. Apoi se întórse éra-si in Francia, intrà in scól'a de aplicatiune de la Metz, unde siediu doi ani. Esindu d'acolo, intrà cu titlu strainu, ca locotenentu, intr'unu regimentu de geniu. D'acolo in 1868, se rentórse definitivu in Romanf'a.

Dinsulu atunce érá de 26 ani, de statura nalta si energiá barbatésca, si in anulu urmatoriu se insorà.

Nevésta-sa se numiá Natalia Mavrogheni. Ea facea parte din o familia din cele d'antâiu din tiéra. Érá fic'a ministrului de finantie.

Unulu dintre barbatii ce amblau la cas'a loru, érá si dlu Catargi, fratele mumei vitrege a nevestei sale.

Principelui Sutzo nu-i pré veniau la socotéla visitele lui, si nu mai voiá sè-lu primésca. Deci mai antâiu i dede a intielege acést'a; inse acél'a s'a facutu cà nu baga de séma. Sutzo dara a decisu a recurge la mijlòce estreme.

Ocasiunea dorita n'a intardiatu. In lun'a lui maiu 1870, principele Sutzo, dimpreuna cu nevésta-sa, si sor'a ei, — se aflá intr'o séra la oper'a din Bucuresci, — ocupandu o logia.

Acolo veni si dlu Catargi, carele oferi femeiloru bombóne, chiamandu-le familiariu, pe nume.

Acést'a intr'atât'a irità pe principele Sutzo, încâtu — neconsiderandu loculu unde se afla — i trase o palma, si astu-felu se produse unu scandalu mare, in fati'a teatrului plinu.

Urmarea fu unu duelu, si pe terêmu Catargi fu ranitu usioru la degetu, care i-a servitu de scutu, cà-ci Sutzo ochise pré susu.

Acésta intemplare a scosu multe vorbe in salónele din Bucuresci. A aprinsu ur'a némuriloru nevestei, si a sguduitu fericirea conjugala a principelui.

Elu érá fanariotu de la Atena, si ea indigena. Dinsulu voiá sè-i impuie ur'a fanariotiloru contra compatriotiloru ei, sè-i inspire acél'a-si despretiu, sè o constringa a-i urí cu aceea-si ura ca si fanariotii, si a rupe cu compatriotii ei ori-ce felu de relatiuni sociale.

Firesce, cà dn'a Sutzo resistà, si fu ajutata de catra membrii familiei sale si de catra amicii sei personali.

Atunci principelui i plesni ide'a, d'a-si isolá femeia de inriurirea romanésca, luandu-o cu dinsulu la Atena, unde dinsulu fu numitu profesorulu la scól'a militaria.

Dar ea refusà d'a-lu urmá, precum dise principele, supusa influintiei familiei sale, care érá pentru elu vrasmasia, si in particulariu a cumnatului ei Ghica, celu-ce se insorase cu una dintre surorile ei.

Urmarea acesteia fu, cà 'n lun'a lui maiu 1872 Sutzo se despartî de socf'a sa, care a pstratu si baiatululu nascutu inca in finea lui maiu 1870.

Dar inca in noemvre aceluia-si anu socrulu principelui Sutzo i-a scrisu la Athena,

rugandu-lu sè se întórca la Iasi, cu scopu de impacatiune.

Sutzo se si întórse, dar dorinti'a parintelui nevestei — d'a-i impacá — nu se potù realisá. Nevést'a principelui se aretà mai multu ca totu-de-una hotarita a remané langa parintii sei.

Atunci lui Sutzo, carele — precum se pare — si-iubiá multu soci'a — i plesni prin minte e idea buna, spre a-si atrage soci'a.

— Voiu rapí copilulu, — si-díse elu, — si mun'a de siguru va vini dupa elu.

Intr'una din dile ea erá dusa la o ruda a sa. Sutzo usà de acésta ocaziune. si — cu invoirea socrului seu — luà copilulu dormindu, si nu se opri pana la Sculeni.

Spaim'a mamei rentórse, negasindu-si baiatulu, fu grozava. Spre norocire, cumnatulu ei, Nicolae Ghica, erá in apropiare. Elu alergá numai decátu la politia. Acést'a urmari indata pe Sutzo, si la Sculeni lu-ajunse, si baiatulu fu dusu napoi...

D'ací ur'a lui Sutzo in contra lui N. Ghica deveni si mai mare...

*

Trecù unu anu.

In lun'a lui 1873 principele Sutzo merse de nou la Paris cu muma-sa bolnava, care trebuia sè consulte pe unu medicu renunitu.

Pe atunce, fóst'a lui nevésta, sóra aceleia si Nicolae Ghica, se aflau asemene la Paris.

Hasardulu a voitu, ca ambele familie sè siéda in acel'a-si hotelu, „Europa.“

Cu tóte aceste inse, in restimpu de câte-va lune, Sutzo si Ghica abié se vedusera de câte-va ori.

Ghica — precum marturisi Sutzo — profitá de tóte ocaziunile spre a causá lui Sutzo vr'o neplacere. De câte ori lu-intelniá, lu-pri- viá de susu pana josu batjocurindu-lu. Intr'o dí intelnindu pe verulu lui Sutzo, unu grecu cu numele Macromichalis, i díse cà „nu mergea sè-lu véda, pentru cà dedea ospitalitate lui Sutzo, care nu se portase galantu in aface- rile de familia.“

Macromichalis spuse aceste cuvinte lui Sutzo, si din momentulu acest'a hotari mórtea lui Ghica. Asceptá numai ocaziunea, spre a se poté bate.

La 23 noemvre Sutzo pandi pe Ghica la coltiulu stradei Berlin, si candu acel'a se are-

tà, lu-palmi cu atât'a taría, încátu l'a podiditu sangele.

Apoi alergandu a casa, scrisse lui Ghica aceste cuvinte: „Me temu sè nu-ti lipsésca memori'a; éta-mi adres'a; acolo ti-voiu asceptá martorii.“

Martorii se adunara. Ei decisera, cà Ghica — fiindu palmuitu — trebuie sè se bata.

La 25 noemvre 1873, pe la 10 óre de diminétia, dóue trasure se opriau in respanthí'a de la Belle-Croix, in padurea de la Fontainebleau.

Intr'una se aflau Sutzo, Nicolaidi si Macromichalis; in cealalta: Nicolae Ghica, Cortazzi, Grigoriu Ghica si unu medicu.

Sutzo si Nicolae Ghica viniau sè se bata in duelu.

Conditiiunile luptei fusesera regulate mai dinainte. Arm'a alésa erá pistolulu. Departarea 20 de pasi, si sè traga impreuna la comand'a *trei*; trebuia ca fía-care din ei sè schimbe dóue descarcaturi in casulu in care nu ar fi avutu resultatu.

Sutzo erá unu puscasiu indemnaticu, éra Ghica nu scieá nici sè tiena in mana unu pistolu.

Pana candu martorii alesera teremulu, mesurara distanti'a, socotindu dóue-dieci de pasi mari, si incarcara pistólele: Sutzo, trêntitu a lene pe josu, si cu sange rece, se jocá cu umbrel'a sa.

La comand'a *trei*, data de martorulu Macromichalis, dóue detunári se audira mai de odata. Nicolae Ghica cadiu; erá lovitu de mórte.

Cadiutu elu díse martoriloru :

— Nu me lasati!

Principele Sutzo, dimpreuna cu martorii sei, o luà pe fuga. Birjariulu, care i aduse, vedindu-i fugindu, strigà:

— Uite, cum fugu ca nesce hoti!

Nicolae Ghica fu transportatu la unu otelu, unde mori a dóu'a dí la optu óre de diminétia, dupa nisce suferintie grozave. Erá de 24 ani. Inainte de a morí, dícea — vorbindu despre Sutzo — catra religiós'a, care lu-ingrigiá:

— N'am avutu a face cu unu omu, ci cu unu barbaru!

*

Iustiti'a urmari pe cei vinovati.

La 9 febr. a. c. acusatii in duelulu Ghica-Sutzo comparura inaintea juratiloru din departamentulu Seine et Marne.

Ei erau in numeru de cinci.

Mai antâiu acusatulu de frunte, principele Constantinu Sutzo. In etate de 32 ani. Naltu, ososu, unu omu de feru, obrasulu lui pucinu ochesiu, posomoritu si duru, fisionomia mai multu aspra decâtu rea. Numai din candu in candu ochii lui aruncau nisce priviri fulgeratôrie, cari denotau unu sufletu neimblandîtu, jumetate selbaticu, plinu de pasiuni violente si nenfrenate. S'ar poté, dîce, cà dinsulu este insemnatu cu ce-va fatalu, care aréta, cà trecêndu prin viétia, dinsulu trebue sè lase dupa fîa-care pasu o urma de dorere.

Apoi cei doi martori ai sei, si martorii victimei.

Unu publicu numerosu erá de fatia la aceste debateri, ascultandu cu interesu detaiurile acestui procesu.

Resultatulu se scéfe din diuarie. Constantinu Sutzo — fu condamnatu la patru ani de inchisóre, martorii lui la trei, si martorii lui Ghica la doi.

Incheiu acestu estrasu — facutu in mare parte dupa „L'Eveniment“ si „Telegrafulu“ din Bucuresci — cu vorbele presiedintelui tribunalului de jurati, adresate lui Sutzo:

— Te consideru ca unu omu fôrte nenocitu, chiar afara de procesulu acest'a. Cele trei mari afectiuni ale vietii se departéza de dta: mum'a dtale se afla pe mórte, nevést'a nu mai este cu dta, si nici de copilu-ti nu te mai poti bucurá!

I. G. Paunescu.

Doru nebunu.



Ceriu albastru, stele line,
Cu-ale vóstre dulci lumine,
De ce stati si me priviti,
Si mereu me prigoniti?!...
Celu azuru si-asta privire
Plina de divinu amoru,
Nu-mi dau mie ferieire,
Nu-mi alina alu meu doru...

Doru, ce tortura si séca,
Si-a mea anima-o 'nnéca
In doreri si in suspine
Fara margini, fara fine...
O voi stele inocinte,
Ce 'nspirati sperantia-amoru

Animeloru fericite,
Nu-mi aprindeti alu meu doru!

Doru, amoru, sorginti curate
A virtutii stramosiesci,
Asta-di, disconsiderate,
Nicairi nu le 'ntalnesci...
Insedar asiu cere dara
Pe pamentu vr'unu ajutoriu,
Sè-mi consolu dorerea-amara,
Sè-mi alinu cumplitu-mi doru.

O voi stele, neatinse
De a lunei perfidia,
Voi, cari nu sunteti aprinse
Nici de ura nici mania:
Nu 'ngânati alu meu amoru,
Nu ve rideti d'alu meu doru!...

A. Radu.

Sapunu lu.

Istori'a sapunului este fôrte curiósá. Esistinti'a sa este de totu vechia, si amenuntele urmatóre voru aretá fazele prin cari a trecutulu spre a se pune in nivelu cu progresulu vietii si cerintiéle toaletei.

Licuidulu oleaginosu produsu de masline servindn de basa pentru fabricatiunea sapunului, este usioru de demonstratu prin urmare, cà acésta fabricatiune esista din timpî necunoscuti, fiindu cà maslinulu este unu arbore a carui esistintia in Orientu se constatà din cele mai vechi traditiuni.

Popórele primitive se serviau pentru trebuintiele corpului cu unu sapunu compus din oliu, cenusia si grasime. Acestu sapunu erá cenusiu si móle. Ablutiunile mari, bàile, frecàrile erau totu-de-una precedate de unctiuni cu sapunu.

Cast'a Susana nu uitá acestu detaiulu de toaleta cu care insarciná pe femeile sale candu facea baie.

Se scie, cà frumós'a Aspasia se parfumá cu esenti'a de sapunu, si femeile de conditiune din Atena si Argos se scáldau in bài pline de spuma de sapunu.

Constantinu la betranetia intrebuintiá, spre a-si tiné perulu unitu pe capu, o diadema unsa cu unu sapunu specialu fôrte oleaginosu.

Acestu sapunu luase numele augustului seu consumatoriu, si in Orientu se vindea sa-

punulu „Constantinu“ ca in dñele nòstre craionele Mangin.

Pliniu spune, cà sapunulu se intrebuintiá in Gallia spre a rosí perulu. Acestu sapunu erá compusu din seu, cenusia si o acríme fórte activa.

La Germani barbatii intrebuintiau sapunulu, cu care si-ungeau perulu si barb'a. Ei lu-luau cu manele si si-frecau corpulu spre a-lu face lucfu.

In dñele nòstre acestu productu s'a perfectionatu pentru trebuintiele toaletei. Oliurile se curatia, grasimele sunt alese, si se mai adaugo la fabricarea loru materii mirositóre si inmoietóric.

Consumatiunea sa a luat o desvoltare fórte mare.

Productele cele mai perfectionate se fabrica la Paris cu grasime, sêu, resîna, oleina, potasiu etc.

La Reims se fabrica sapunuri escelente cu sêu si grasime ce se scotu din apele ce au servitu la bataea cearsiafeloru si desgrasierea lanci.

La Marisilia esista numai o mare fabricatiune de sapunuri cu basa de soda, intrebuintiate la spelarea albitureloru.

Cuventulu sapunu deriva de la latinulu *sapo*, si acest'a de la *sepum* (sêu).

Perfectionarea toaletei a datu nascere la Paris unoru numeróse compositiuni date in consumatiune sub numirile cele mai seducatóric.

Este sapunulu albu, verde, rosíu, tare, móle; sapunu de Neapole, sapunu de Windsor, sapunu anglesu, sapunu de migdale amare, — de minta, — de nalba, — de rosa, — *bouquet*, — *mille fleurs*, — de laptuci, — de scortisióra, — de flóre de portocalu, — de moscu, — transparentu, etc. etc.

C. V.

Notitie de folosu.

Unu proverbu arabu ni spune, cà unu parinte betranu vediendu lenea fiului seu, astu-felu l'a invetiatu sirguintia:

— Fiulu meu, — dñse elu murindu, — fiindu cà voiú morí acusi, ti-spunu unu secretu mare. In pamentulu meu am lasatu ascunsi o multíme de bani. Cauta-i si te fericesce!

Fiulu a inceputu a sapá pamentulu, dar n'a gasitu banii. Atunce dara elu l'a semenatu.

S'a facutu o holda frumósa, si recolt'a buna i-a respлатitu ostenél'a.

N'ar stricá, déca si poporului nostru i s'ar dá in multe locuri asemenea svaturi.

*

Tiundr'a. Dlu B. P. Hasdeu, in „Istori'a critic'a a Romaniloru“, demonstra filologicesce, cà tiundr'a tieraniloru nostri de la munte, esplicabila numai prin limb'a sanscrita, este mostenita directu de la Daci, cari la rñdulu loru o adusesera séu o primisera din sudulu Asiei; cà *zoghea* este *sagulum* latinu, pe care Latiniú lu-imprumutaserá ei insii de la Celti.

In privinti'a *tiundrei* vomu adauge pe langa cele díse de dlu Hasdeu, cà in Gorgiu tieranii mai conserva numele acestui vestmentu numai intr'o dícatóre, in care ea jóca rolulu unei imbracaminti vanitóse.

Candu voru sè supere p'unu tieranu mandru séu boeritu, Gorjenii esclama:

Tiundra
Mandra
Si flamenda!

~*~

Curiositàti.

Manearile favorite a diferiti ómeni mari.

Lui Carolu XII, regele Suediei, i placeau faliele de pane unse cu untu. Lessing nebuniá dupa linte. Klopstock, mortu la 1830, erá pasionatu pentru tocaturi. Crébilon junior manca o suta stridii la unu singuru prandiu. Tasso iubiá cu pasiune fructele zaharite. Thiers iubesco caféu'a ca si Voltaire. Lui Jules Simon i placu smochinele, alunele, stafidele si migdalele. Arsène Houssaye iubesco friptur'a cu sange. Lui Girardin i place solu (unu pesce) friptu. Lui Rossini i placeau numai macarónele facute de elu. Napoleon I manca numai aríp'a de la puiu. Lui Mac-Mahon i placu porumbii, paserile Venerii.

Mosaicu.

Omulu care va voi sè intrebuintieze totude-una numai rationamente sanetóse si sè pórtte cu sine numai auru, se va gasí fórte desu in incurcaturi din lipsa de moneda de cursu.

*

— Seracii posedu sanetate, bogatii lécuri.

~*~

S A L O N U ?

Mésa de cetitu.

— „Poesie popolare romane“, adunate si intocmite de Simeone Fl. Marianu, tomulu I balade, Cernauti, tipografi'a lui G. Piotrovski. Pretiulu 1 fl. 10 cr. —

IV.

Numai am schitiatu, si totu-si am abusatu dóra pré multu de binevoitóri'a atentiune a cetitoriloru nostri. Voiu terminá dara pe scurtu, de si asiú poté sè scriú inca multu, cà-ci baladele de amoru forméza partea cea mai mare si totu-odata cea mai frumósa a culegerii presinte.

„Ghiorghiesiu“, cuprinde istori'a unui ostasiu insoratu, care silitu a merge „n catena“, lasa pe nevéstasa in grigea maicei lui. Dar elu la timpulu hotaritu nu se rentórcé, — si nevést'a, gandindu cà elu a peritu in resboiu, se marita dupa altulu. Gheorghiesiu se 'ntórcé tocmái candu se serbéza nunt'a. Inse elu nu face nici unu cravalu, ci numai frumosu si-pofte-sce mandr'a.

„Chiralina“ — lina, flórea din gradina, care

Pe délulu cu nuci
Adapá doi junci,
Er pe cea costitia
Impartiá guritia
La doi feciorasi,
Mandrii paunasi,
La doi voinicei
Tineri, frumosiei,

e mai piquanta, ea-si bate jocu de dragutiulu ei intr' unu limbagiu veselu.

„Voiniculu bolnavu“ are multa asemenare cu o balada totu cu acestu titlu din culegerea dlui V. Alesandri.

„Voichitia“ e prim'a balada mai mare in acestu genu. Voichitia soci'a vestitului boeriu din Moldova, Tudurelu, care

Avea turme, avea voinici,
Avea pungi de irmilici,
Avea cirezi si glotasi,
Avea lázi de galbenasi;
Pai-spre-diece mori de ventu,
Si nóue pe sub pamentu,
Care maciná argintu...
Nóue sute de berbeci
Cu cozile pe telegi,
Ce din lume sè-i alegi,
Trei sute de mostóre
Si p'atâte satisióre,
Si cinci mii de iepusióre
Pe sub póle
Rotogóle,
Cóm'a de metasa móle,
Trase 'n trupu si sprintenióre,
Amblatórie 'n fuga mare...
Curti de pétra intarite,
Pe din nuntru zugravite,
Cu podele poliite

Din afara varuito,
Cu haizasiuri sîndilite...

Dar pe tóte aceste in scurtu timpu birulu jafu mi le facú. Tudurelu a mersu la 'mperatulu la Tiarigradu sè-si céra dreptate. Acel'a a si facutu, dar pana candu elu s'a rentorsu Voichitia a traitu viétia vesela cu Scutariulu. Tudurelu afla acést'a, inse ea lu-róga sè-o ierte si lu-chiama la pop'a sè-i jure de nou credintia. Tudurelu in urma crede,

Si 'n biser'ca cum intrá,
Icónele lacrimá,
Lacrimelo josu picá,
Si 'n sange se prefacea,
Er Voichitia 'ngenunchiá,
Lun'a 'n ceriu se ascundeá,
Si candu a 'nceputu sè jóre,
S'a pusu negura pe sóre,
Candu cuvintele dícea,
Stelele din ceriu cadea,
Si pe dins'a mi-o ardea,
Si pe locu mi-o nimiciá.

Balad'a acést'a are multe parti frumóse, dar spaciulu nostru e micu.

„Jonitia si Firutia“ si „Adevorulu“ sunt piese mai mici. Ceea canta pe o féta sfiósa, ér acést'a pe una cocheta.

„Calapodu paharniculu“ e una din cele mai frumóse balade din acésta culegere. Cetitorii nostrii inca o cunoscú, cà-ci s'a publicatu si in fói'a nóstra (1872 nr. 33), dar in alta varianta, tramisa de dlu E. Dachevanu. Esemplariulu publicatu de dlu Marianu e mai completu, mai armoniosu, si — prin urmare mai frumosu.

„Fét'a Sandului“ contine unu sujetu bine cunoscutu in poesi'a nóstra populara. Se afla mai in tóte culegerile de pan'acuma. In „Familia“ inca s'au publicatu de aceste. Ma dílele trecute amu mai primitu un'a, din districtulu Naseudului. Tóte aceste balade povestescu, prin variante fórte deosebite, cà o féta rapita de turci, in mijloculu Dunarii se arunca 'n valuri, dicéndu:

Decátu rob'a turciloru,
Mi-i mai bine-aici sè moru,
Se fíu gustulu apeloru
Si mancarea pesciloru,
Si cotlóne raciloru,
Si rugin'a petreloru.

Sujetulu acést'a, de siguru, cuprinde multu elementu dramaticu.

„Barbatulu uritu“ e unu modelu de frumusetia poetica. Ide'a in fondu sémena cu balad'a „Cuculu si turturic'a“ din culegerea dlui V. Alesandri. Spre a se poté face mai bine acésta asemenare, si spre a se poté gustá frumusetile loru, publicámu amendóue in fruntea nrului de fatia.

„Craifulu si sora-sa“ e totu aceea-si piesa cu „Irodia“ din nr. 3 a. c. alu fóii nóstre. Aceea se petrece la ap'a Nistrului, ér acést'a la riulu Izare in Maramuresiu; in ceea sor'a craifului se numesce Mar-

galina, ér in acésta Irodia. In amendoue se poveste-sce, cum craiulu a voitu sè-si ia de socia pe soro-sa, si cum aceea n'a voitu, si in urma s'a aruncatu in mare. Maramurosiulu e langa Bucovina, deci se póte usioru esplicá asemenarea acestoru dóue balade.

Si in casulu acést'a variant'a dlui Marianu e mai completa. Intr'ins'a fét'a poftesce de la frate-seu si aceste :

Eu atunce voiu vini,
Candu tu din casa-i esi,
Si mie cà-mi vei gati :
 Podu de-arama
 Peste vama,
 Potu de-argintu
 Peste pamentu,
Si podulu lu-i auri,
Sè-mi fia dragu a vini.
Pe marginea podului,
Sè faci pomii raiului,
Éra 'n pomu pe ramurele
Totu cuiburi de paserele,
Paseri cu pene-aurite.
Candu vomu trece sè ni cante.

Apoi se mai descrie, cà pe candu ei in biserică intră,

Afara se 'nourá,
Si 'ncepù a fulgerá,
Treznetulu grósnicu trezniá,
Biser'c'a se clatiná,
Sfintii la ei se uitá,
Maic'a Domnului plangea,
Nu plangea cum e de-a plange,
Ci versá lacrimi de sange.
Pop'a prinse-ai cununá,
Icónele-a lacrimá,
Vangeli'a-a tremurá.
Dar icón'a Precistii
Din fundulu bisericii,
Ea nu mai potea rabdá,
Ci din gura cuventá :
— Popa, popa, faci pecate,
De cununi sora cu frate,
Cà va fi peccatulu teu,
Si te-a bate Dumnedieu !

Minunatu tablou poeticu, care ni revóca in memoria admirabil'a balada „Sórele si lun'a“ din cartea dlui Alesandri.

„Léculu adeveratu“ e o idea frumosica. O copila zace mai mórtă,

Ma-sa lumina tienendu-i,
Tata-seu salasiu facéndu-i,
Sora-sa scaldusia 'mplendu-i,
Frate-seu mormentu sapandu-i,

candu éta cà de odata sosesco voiniculu iubitu, pentru care se topiá de doru. Ea cum lu-zaresce, asié graiesce :

Strica, tata, salasiulu,
Tîpa, frate, hêrletiulu,
Stinge, mama, lumin'a,
Tîpa, sora, scaldusi'a,
Cà mi-a vinitu poterea.
De-a cui doru m'am bolnavitu,
Elu in casa mi-a vinitu.

Si cu acést'a mi-inchieiu darea de séma, cà-ci alta piesa nu se afla in cartea acést'a.

Esaminate pe rîndu tóte bucatile, vedemu, cà prin culegerea dlui Marianu literatur'a nóstra poporala a cástigatu o carte pretiósă.

Ca unu merita alu dsale mai potu sè adaugu, cà ni-a presintatu aceste poesfi in vestimentulu loru originalu; si unde dóra totu-si va fi suplinitu câte o lacuna, a facutu acést'a cu gustu poporalu, încâtu nu se cunósce.

Cà ortografi'a e — bucovineana, se 'ntielege, cà-ci cartea a aparutu la Cernauti. Dorere! la noi mai tóte provinciele au alta ortografia. Dar ca cea bucovinéna — nici un'a.

Implinimu dar a detoria placuta, recomandandu acésta carte partinirii publicului nostru. Si acést'a cu atâtu mai vèrtosu, cà-ci acoperindu-se spesele tipariului acestui tomu, dlu Marianu ar poté mai lesne sè continue publicarea doineloru, horeloru, satireloru, descantecelor, vrajiloru, povestiloru, traditiuniloru, datineloru poporale, cari — precum ni scrie si dsa in scrisórea-i particularia — „multu aru poté contribui la inflorirea literaturéi nóstre, si mai cu séma a celei poporale, care abié acuma incepe ici colé a esi din intunereculu in care a zacutu din secolu.“

Ioanifu Vulcanu.

Soldi de pesce.

Unu uritoriu de femeia a scrisu urmatóri'a calumnia despre femei :

Éta ce nu recunósce nici o femeia, ori e tinera ori betrana ?

Ea nu recunósce, cà corsetulu o stringe, cà pucii i sunt mici, cà in dantiu obosesce, cà nu-si face toalet'a iute, cà a rosítu audîndu pronunsiandu-se numele cutarui domnu, cà i place a vorbi despre altii, cà nu scie pastrá secretele, cà voiesce a-si face pelearia nóua, — cà la caletoria i trebuescu pachete multe.

*

Unu principe germanu a alesu numai francesi pentru tóte oficiéle mai de frunte.

Odata dinsulu siedindu cu acesti oficiali ai sei la mésa, unulu din ei esclamá :

— Curiosu, cà intre noi numai Majestatea ta esti — eternu !

*

Generalulu W. a perduto grati'a lui Fridericu celu mare, fara a meritá acésta disgracia.

Regele erá implacabilu.

Odata generalulu intelnì pe regele in preambulare. Generalulu se oprì si lu-salutà cu respectu, inse Fridericu i întorse spatele.

— Acuma — díse generalulu W. — vedu, cà majestatea ta ai incetatu a fi dusmanulu meu.

— Ce vrei sè díci prin acést'a ? — lu-intrebà regele.

— Majestatea ta inca nici odata n'ai intorsu spatele dusmanului.

Respunsulu acést'a avù efectulu seu, si generalulu si-recástigà favorulu regelui.

*

Unu holteiu tomnaticu in o societate si-a batutu jocu de casatoria.

— Ai dreptu, — dîse unu glumeti, — si tatalu dtale a fostu de parerea acést'a, pentru aceea nu s'a insoratu.

Tîganulu lungitu pe pamentu beá apa din o gârla.

Unu trecatoriu lu-vede si lu-intréba:

— Ce faci tîgane?

— Beu zama de pesce.

Figaro.

B o m b ó n e.

O gluma bucurescena.

Diariulu guvernamentalu de la Bucuresci, — „Diu'a“, apare numai de trei ori pe septemana.

La acésta „Romanulu“ esclama astu-felu: „Sub regimulu actualu astu-felu s'au intorsu lucrurile pe dosu, încátu chiar *diu'a* nu mai resare decátu de trei ori pe septemana.

Intr'o diminétia, se prinde unu hotiu tocmai in momentulu candu voiá sè fure o blana de la usi'a magsinului P.

Lu-ducu la politia.

— Pentru ce ai furatu? Cu ce ai poté sè te mai aperi? — intrebà sub-comisarulu.

— Domnule sub-comisaru, e lucru fôrte simplu! Eu sunt slabu de peptu: éra aerulu iute de diminétia, si doctorulu m'a povetuiutu sè *iau* in tóte diminetile ce-va *incalditoriu*.

Dn'a B., soci'a unui diplomatu strainu, care pretinde a vorbi olandes'a, mergea de la Haga la Scheveningue intr'unu vaporu micu.

Siedindu fôrte reu, rogà pe omulu de serviciu a-i dá o perina (in olandesa „Kussen“, sè se pronuntie „Keusse“); dar se vede cà articulà fôrte reu liter'a din urma, cà-ci omulu intielese cà i cerea unu sarutu (in olandesa „Kus“, pronunciandu-se „Keuss“.) cerere cam ne obicinuita.

In fine, dupa câte-va momente de indoiéla si reflectiune, si-ia curagiu si se hotaresce a satisface pe nobil'a dna.

Ve inchipuiti suprindere!

Dn'a R. perdù pe barbatulu seu de curendu. Éta in ce modu si-esprimà dorerea pe mormentulu seu:

— Adio, sormanulu meu amicu! E fôrte tristu a fi despartiti; dar celu pucinu sum liniscita, cà-ci sciu unde petreci noptile, si dar . . . n'am nici o grige!

CE E NOU?

** (Versatulu.) culege si prin comitatulu Timisórei victimele sale in mai multe parti, si mai alesu din cei de vârsta mai inaintata.

** (Dlu deputatu Traianu Doda) fu primitu dílele trecute in audintia la imperatulu, in caus'a paduriloru granitieresci si a fonduriloru asemene granitieresci.

** (Imperatulu la Deák.) Mercuri la 11 l. c. la amédia-di imperatulu, insotitu de ajutantele seu principele Lobcovitiu, merse a cercetá pe bolnavulu Deák. Visit'a durà dóue-dieci de minute. Deák, de si avusese o nópte neliniscita, érá scolaru si petrecù pe imperatulu pana la usia.

** (Bismarck.) marelo inamicu alu catholicismului se afla in perplessitate. Un'a dintre ficele sale iubesco pe unu barbatu catholicu de positiune nalta, pe care voiesce sè-lu ia barbatu. Se 'ntielege, cà principele nici cà voiesce s'audia de acésta casatoria. Domnisiór'a Bismarck inse tiene multu la realisarea planuriloru sale, intocmai ca parintele seu; ma a declarat, cà voiesce sè tréca la religiunea catholica.

** (De la Ploesci) ni se scrie, cà la 2/14 febr. s'a tienutu acolo balulu Societátii pentru invetiatur'a poporului romanu. Sal'a a fostu decorata frumosu cu stéguri natiunale si inscriptiuni miscatórie, relative la scopulu ce urmaresce Societatea. Tóte dómnele aveau toalete elegante, tóte erau frumóse, intre cari se distingeau dómnele: Negulescu, Philiu, Cantilli, Raiciulescu, Kuhn, Dalgianu, Scortianu si Popp. Petrecerea fu fôrte viua, si durà pana la 4 óre de diminetia. — Profitulu fu mai pucinu decátu in anulu trecut.

** (Despre viéti'a sociala romana in Clusiu) primimu o impartesire fôrte trista. Corespundintele nostru inse spera, cà societatea „Julia“ a junimei — prin intrunirile sale — va contribuí multu si la romanisarea familielor romane, cari numai numele de romanu lu-pórta si la cari — spre rusinea nóstra dísu — afara de un'a séu dóue familie nu audi vorba romana in casa, carti romane mai de locu, ér diuarie romane — ferésca Dumnedieu! Straino câte-ti place! Femeile romane de felu nu cotescu romanesce, si déca trebesce sè cetésca numai o programa romana de vr'unu concertu, apoi cetirea lor te aduce in desperare. Voindu — scrie mai departe corespundintelo nostru — a-mi prenumerá „Familia“ pentru soci'a mea inainte de anulu nou, o-am cautatu la mai multe familie romane in Clusiu, ca sè vediu pretiulu de prenumeratiune, si nicairi n'am aflatu-o. Atunce am intratu la onorab. familia Bota, si domnisióra Ana, acésta fiintia, ce are sè fia in adevéru o Cornelia, mi-dîse: „Domnule, mi-am propusu inca pana ce am fostu in institutu, cà dupa absolvire am sè facu propaganda pentru unic'a nóstra fóia beletristica, pe care noi femeile romane s'o innaltiamu la amplitatea foilorustraine.“

** (Noulu ministeriu unguurescu.) Cris'a ministeriala, despre care diuarielo politice au scrisu atátu de multu, s'a terminatu dupa incheierea nrului trecut alu foii nóstre. Inregistrám si noi, cà noulu ministeriu s'a compusu astu-felu: Bittó ministru presiedinte, contele Iuliu Szapáry ministru de interne, Colomanu Ghyezu la finacie, contele Iosifu Zichy la comunicatiune, dr. Teodoru Pauler la justitia, Tréfort la culte si instructiune publica, Georgiu Bartal la comerciu, Szende la militia, br. Wenkheim langa pera són'a imperatului, si cont. Peiaceviciu pentru Croati-si Slavonia.

Biserica si scóla.

‡ (*Siedinti'a plenaria*) a membriloru episcopiei provisorie pentru administrarea fonduriloru bisericesci si scolare comune dieceselor Aradu si Caransebesiu, se va tiené la 4/16 aprile.

‡ (*Sinódele gr. or. romane*) sunt conchiamate la siedintia ordinaria pe dumineca Tomei, care estu-timpu cade pe 7/19 aprile. Episcopii de Aradu si Caransebesiu totu odata impartesira deputatiloru câte unu esemplariu alu proiectului de regulamentu, lucratu de comisiunea mista in Timisióra, pentru administrarea definitiva a fonduriloru comune.

Societati si institute.

‡ (*Inaugurarea Societáti academice „Julia“*) a junimei románe din Clusiu, s'a intemplatú inca la 21 febr., dupa program'a publicata si de noi la timpulu seu. Acuma, pentru cà noi Romanii mai de tóte ne apucámu a trei'a di dupa scripturi, unu binevoitoriu alu fói nóstre ni-a tramisu unu reportu lungu despre decursulu acestei serate. Dar fiindu cà o fóia are d'a publicá tóte la timpulu loru, si de óra-ce adi avemu alte intemplári mai nóue de inregistratu, nu o potemu publicá decátu in estrasu! Usámu inse de acésta oca-siune, spre a rogá pe amicii fói nóstre, cà despre asemenea festivitáti se ni scrie mai bine in pripa cátu de pucinu, decátu cóle intregi tardú — candu deja si-a perdutu interesulu. Asié dara insemnámu aice cu placere, cà culmea seratei a fostu disertatiunea bine simtita, bine scrisa si bine pronuciata a domnisiórei Ana Bota, fii'a repausatului cav. si vice-capitanu alu Nascudului Grigoriu Bota. In acestu tratatu, frumós-a disertanta a aretatu, cà femeia romana are misiunea de a fi angerulu aperatoriu alu Romanismului in resaritu, si cà femeia romana numai asié va poté indoplini acésta missiune, déca se va cresce in institute curatu romane. Cetitóriele nóstre voru avé oca-siune acusi a ceti acest'a disertatiune, cà-ci brav'a Balulu urmatu dupa concertu, s'a deschisu cu „Roman'a“, ér in pausa 16 tineri au dantiatu in costumu Calusierulu. Dintre damele presinte ni se amintesce dómna'a Emilia Ratiu si domnisiórele: E. Ratiu, Elena Filipu, Lusana Popu Lemeni, Maria Vestemianu, Ana Popu, si Elisa Rosiescu. Sub decursulu seratei au sositu si dóue telegramme salutatórie, un'a de la Societatea „Romania Juna“ din Viena, si alt'a de la Societatea „Petru Maioru“ din Budapesta.

‡ (*Societatea „Petru Maioru“*) va tiené la 29 martiu o siedintia publica insotita cu productiuni literarie si musicale.

‡ (*„Matica Slovenska“*) societatea literaria a Slovaciloru din Ungaria dílele trecute a avutu o perdere mare. Nosce hoti necunoscuti a jefuitu din biblioteca colectiunea numismatica.

‡ (*Reuniunea invetiatoriloru rom. din Temesiu-Vinja*) va tiené adunarea sa generala in dílele 3—6 ale lunci lui aprile st. v. in scól'a romana la St. Ilie din suburbiulu Fabricu alu Timisiórei.

Literatura.

* (*Dóue cantionete nóue.*) Indulginti'a binevoitória, cu care publiculu romanescu din Transilvania a intimpinatu „Ciobanulu din Ardealu“ de redacto-

ru lu acestei foi, cu oca-siunea represintárii aceluia prin dlu I. Baciú Muntenescu in mai multe locuri, a indemnatu pe autorulu a prelucrá de nou acésta improvisatiune. De acuma inainte dara „Ciobanulu“ se va infatisia publiculu in haine nóue. Redactorulu acestei foi a mai scrisu o cantioneta nóua, pe care asisdere o va jocá dlu I. Baciú Muntenescu. Titlulu acesteia e „Renegatulu.“

* (*O carte interesanta*) a aparutu dílele trecute la Berladu. Acést'a e: „Femeile“, de Iuliu Pederzani, traducere de Junius. Autorulu e unu bine cunoscutu scriitoriu germanu; ér traducatoriulu unu june literatu romanu din Transilvania, pe care si cetitorii nostri lu-cunoscu dupa numele lui adevveratu, cà-ci „Junius“ e numai unu nume fictivu. — Cartea cuprinde multe cugetári adanci, idei sublime si rationally umane; pentru aceea noi salutámu cu bucuria traducerea ei in romanesce, facuta prin dlu Junius cu frumsetie si elegantia. De si cetitorii nostri cunoscu deja dóue capítule din acestu opu, si a nume „Preotés'a omenimei“ si „Consórtea unei vietie“ — ambele traduse de dlu N. F. Negrutiu, si publicate in fói'a nóstra anu, totu-si ni vomu mai face placerea d'a reproduce si din acésta traducere vr'unu capítulu. Opulu se afla de vendiare la redactiunea „Semenatoriulu“ din Berladu, din a caruia foisióra s'a si retiparitu. Pretiulu 50 bani.

* (*La Carapati in Bucuresci*) a esitu de sub tipariu: „Frumósele Martisióre, pentru dómne si domnisióre.“

* (*Dóue diuarie nóue*) mai aparura la Bucuresci. Unulu e: „Gazet'a Nóua“, care nu face politica, — si „Desceptarea“, pe care inca nu o cunóscemu.

* (*In editur'a librariei G. Ioanidu et A. Spirescu*) in Bucuresci au esitu de sub tipariu urmatóriele opuri, intitulate: „Agend'a medico-juridica“, cuprindendu: I) formularulu si memorialulu therapeuticu alu mediculu practicu, dupa Dd. Trousseau, Pajot, Cazenave si Diday; II) „Antáiele ajutóre“ ce trebuescu date in casurile de intoxicatie si de asfixia, dupa O. Reveil; III) „Codulu medicalu si profesionalu“; IV) Artea de a-si face cino-va singuru afacerile in multe circumstantie, prin ajutorulu formularoloru de totu felulu de contracte, observatiuni a supra acestoru contracte, cu note de timbru si inregistrare. Principii elementare de dreptulu privatu romanu“, de Constantinu Nacu, (doctoru in dreptu.) Pretiulu unui corpu de 2 volume, formatu 8^o mare, de 32 cóle, e numai de 10 franci.

T e a t r u.

‡ (*O drama nóua originala*) s'a represintatu la 28 febr. c. v. in teatrulu celu mare din Bucuresci, de compania dramatica a dlui M. Pascali. Titlulu ei este: „Resbunarea mortiloru“, drama nationala fantastica in 4 acte. — Numele autorulu nu s'a publicatu.

‡ (*Teatru francesu la Bucuresci.*) Trup'a francesca a dsíorei Keller a sositu la Bucuresci, si — spre rusinea tierii — a deschisu represintatiunea farselor frivóle chiar pe scen'a teatrulu mare. In alte tieri teatrulu subventiunatu de statu, teatrulu nationalu, servesece dreptu modelu de gustu esteticu; ér farsele frivóle, ce corumpu moralitatea si gustulu, nu se toleréza decátu pe scenele din suburbie. Si éta, teatrulu

de frunte fundatu prin protoparinti cu mari sacrificie pentru desvoltarea limbei natiunale, si-deschide portile sale pertru lapedaturile toturoru teatrelorude frunte. Ne dóre anim'a, vediendu teatrulu romanescu intr'atát'a injosoritu!

☞ (*Nóua drama a lui Dumas*.) intitulata „Domnulu Álphons“, se va represintá la Paris pentru prima-óra in 1 aprile.

Musica.

⊙ (*Gounod*) scrie o opera nóua. Textulu e scosu din pies'a „Georgiu Dandin“ de Molière, si l'a facutu insu-si elu.

⊙ (*Adela Patti*.) renumit'a cantarétia de currendu va vini la Budapesta, si va dá dóue concerte in sal'a redutului.

⊙ (*Fr. Liszt*) la 23 l. c. a datu unu concertu filantropicu in Budapesta, in presinti'a unui publicu fórte numerosu.

Industria si comerciu.

|| (*Cartile de corespondintia*) între Austro-Ungharia si Romani'a s'au introdusu la 15 martiu. Pretiulu uneia e 4 cruceri.

|| (*O scire buna*.) Dóue societati de asigurare straine au incetatu a functiuná in Romani'a.

Tribunale.

| (*Justiti'a de la noi*) se caracteriséza minunatu prin urmatoriulu casu. O biéta femeia din Budavechia n'a voitu sè platésca doi florini, ei a inceputu procesu. Resultatulu e, cà dins'a acuma trebue sè platésca dreptu spese procesuale — optu-dieci de florini.

| (*Moravuri judiciare in Statele Unite americane*.) Scen'a sa petrecutu la Perry, orasiu in Statulu Georgia. Celebrulu Barnum se aflá acolo cu o trupa ambulanta de calareti, scamatori, acrobati si fére cari de cari mai selbatice. In acela-si timpu la Palatulu Justitiei erá sesiunea curtii de jurati. Barnum organisase, ca pretutindenea pe unde trecea, promenade prin orasiu, producéndu scenele cele mai atragátorie. Cei 12 jurati deliberau a supra unei afaceri capitale, candu judecatoriulu ce presidá curtea, informandu-se de trecerca procesiunii Barnum prin stradele de pe langa palatulu Justitiei, si sciindu pasiunea concetatiunilor sei pentru aceste exhibitiuni, chiamá aproddulu si-i ordona cu strasnica de a opri prin tóte mijlócele potincióse, chiar prin fortia, pe jurati, de cari erá siguru cà nu voru poté resistá la great attraction. Intr'adeveru, candu trup'a sosi dinaintea Palatului si se audíra sunetele unei orge formidabile cu aburu, cei 12 jurati se scolaru ca unu singuru omu si alergara la usia; aprodulu se declara, cà nu e permis a esi; insedar cercara a-lu induplecá, usi'a li se inchise cu chieia. Cu tóte aceste org'a resuná din ce in ce mai tare; juriulu se incercá fara folosu de a sparge usi'a care resistá cu taria. De odata multímea, care se adunase spre a privi cortegiulu defilandu, asistá la unu spectacolu la care nu se acceptá: forestrele etagiului antáiu de la Palatulu Justitiei erau deschise cu vio-

lencia; câte-va geamuri sborau stricate; 12 ómeni, cu capulu golu, sariau succesivu in strada, alergandu in partea pe unde trecea cortegiulu, si urmati indata, pe acela-si drumu, de aprodu si alti slujbasi. Cu mare greutate politia perveni a aduce pe jurati — cà-ci erau ei cei 12 ómeni ce sarisera pe forestre — in camera de deliberatiuni. Epilogulu acestei comedii bufone se petrecu câte-va óre in urma in sal'a de audientia. Juriulu întorcéndu-se cu unu verdictu afirmativu, avocatulu acusatului se scóla si declara, cà legea a fostu violata, fiindu cà juratii esisera din camera si comunicasera cu esteriorulu. Judecatoriulu trebui sè cedeze, si gracia acestei intemplari, totulu trebui sè se încépa din nou.

Suvenirea mortiloru.

† (*Alesandru Fodoru*.) parocu alu Margaului, in Transilvania, a repausatu in etate de 32 ani.

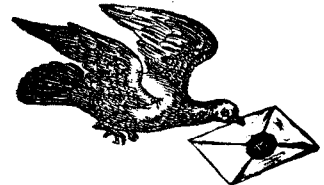
† (*Avramu Nemoianu*.) parocu in Agadicu (Bnatu,) a repausatu la 24 fauru st. v. in etate de 56 ani.

† (*Elisabeta Seculiciu n. Jancovicu*.) a repausatu de versatu la Timisió'a in etate de 42 de ani.

† (*Vasilie Vandoru*.) preotu romanu in Suplacu, Transilvania, a repausatu la 1 martiu in etate de 41 ani.

☞ Prenumeratiune nóua deschidemu la „Familia“ cu incepere de la 1 aprile c. n. Pretiulu pe apr.—dec. 7 fl. 50 cr., — pe apr.—sept. 5 fl., — pe apr.—jun. 2 fl. 60 cr. Rogámu pe amicii acestei foi a-i urcá numerulu abonantiloru.

Post'a Redactiunii.



☞ Redactorulu acestei foie róga pe toti colaboratorii s corespondintii sei a-i tramite epistolele: Nagy-Léta, per, Nagy Várad.

Baia-mare. Dlui P. D. Poesi'a a sositu si se va publicá acusi. Nrulu reclamatu se tramite.

Ploesci. Multiamita! Dar mai multi nu se potu? Poesi'a catu mai curendu. Salutare.

Bucuresci. Dlui P. C. in scóla superióra de comerciu. Conformu dorintiei dtale, fóia ti-se tramite. Acceptámu dar pretiulu de prenumeratiune, la din contra vomu curmá tramiterea ei.

Unu aminu. Reflessiunile tramise voru aparé. Tramite-ni si altele. —

Saravola. Poftimu a te adressá de-a dreptu la Bucuresci. N'avemu nici o legatura cu editura acelei carti. Totu-odata te rogámu a ni tramite restanti'a de 5 fl. pentru care ti-amu scrisu si epistola.

Contra amant'a din departare. De-ar ceti versulu dtale, ea s'ar indpartá si mai tare.

Timisióra. Drei E. L. Poesi'a se va publicá nu peste multu. Ne rogámu a ni se tramite si novel'a, si — cetindu-o — vomu respunde indata.

Gherla. Dlui G. B. Se voru publicá. Tramite-ni si celelalte, ca se potemu alege din ele.

Proprietariu, redactoru respundietoru si editoriu: IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Koci in Pest'a. 1874. Strada lui Alesandru nr. 13.

☞ Esemplare complete mai avemu din inceputula anului trecut. ☞